

Başyazı

Boraks Sorununun Çözümünde Hangi Noktaya Geldik

Dergimizin Mayıs 1970 tarihli sayısında. Boraksın Türk ekonomisi bakımından taşıdığı büyük önem anlatılmış ve bu ulusal sorun, bütün ayrıntılarıyla Kamu oyuna açıklanarak çözüm sağlayıcı bir Kanun tasarısı da sunulmuştur.

Bu çabalarımıza paralel olarak, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının da aynı konuda ve benzer biçimde bir Kanun tasarısı hazırlamak ihtiyacını duymuş olması, kuşkularımızın yersiz olmadığını ve bu soruna çözüm getiren saptamalarımızın isabetini kanıtlayan değerli bir delildir.

Adı geçen Bakanlığın bu tutumunun, hazırlanan Kanun tasarısının Başbakanlık portföyüne intikal ettirilmesi derecesine kadar yükseltilmiş olduğunu da izledik. Büyük önemi nedeniyle bu tasarı metnini aşağıda arz ediyoruz.

Ancak, bu Kanun tasarısının, Başbakanlık portföyündeki bekleme süresinin gittikçe uzaması halinde, bu atılımın dejenere edilerek rayından çıkarılması çabalarına olasılık bağışlanabileceği kuşkusu yüreklerimizi yeneden burkmaya başlamıştır.

«Bizfakir bir milletiz, zenginlerle uğraşacak yerde onların kollarına girerek çalışalım. Borakslarımızdan yabancılara pay vererek biz de kazanalım.» çeşitlemelerindeki çatlak seslerin çıkmaya başlamış olması da bu kuşku yu derin bir endişe haline dönüştürmüştür.

Maden Mühendisleri Odası olarak, bu konuda şunları hatırlatmayı gerekli buluyoruz :

1 — Boraks sorununun ulusal çıkarlara uygun olarak çözümlenmesi halinde, ekonomik kalkınmayı sağlamaya yararlı büyük desteklerden birine kavuşmuş olunacaktır.

2 — Büyük menfaatlar, elbette ciddi uğraşlarla elde olunabilirler. Çalışmaktan ve uğraşmaktan korkup kaçarak kuvvetlinin koltuğu altında zahmetsizce kazanç sağlamak, yıllardan bu yana ulusal kalkınma umudlarını boşa çıkarmış olan ham bir hayaldir. Bu konuda, kendimize olan güvenci yitirip dünya monopolünün himayesine ve merhametine sığınmakta hiç bir tutarlılık yoktur. Bu, aç bir kaplanla birlikte yatmaya benzer. Ancak bu ölçüde bir emniyetle iş arkadaşlığı yapılabilir.

3 — Ülkemiz, Avrupa ekonomik topluluğunun asil üyesi olmak isteği ile diğer üyelerin ekonomik gelişme seviyelerine ulaşma çabasına girmiştir.

Bu topluluğa asil üye olup olmamak hususundaki tartışmaları bir yana bırakarak öteki üyelerin ekonomik seviyelerine nasıl ulaşabileceğimizi tartmak ve bu doğrultudaki çabalara olumlu bir yön vermek zorunluğu vardır.

Avrupa ekonomisi topluluğunun asil üyeleri, tarım alanındaki ihtiyaç fazlası üretimlerini kısma tedbirleri aramaktadırlar. En-

düstrimiz ise sermaye malları ithal eden tüketime dönük ve aralarına katışacağıımız ülkelerden çok yüksek maliyetlerle üretim yapmaktadır.

Bu nedenlerle sanayi mamullerinde rekabet ve geleneksel olanlar dışında tarım ürünleri ihracı yolu tıkalıdır. Bu yüzden de bu yarışmadaki başarı umudumuz, doğal kaynaklarımızdan olağan üstü çaplarla yararlanabilmesi şansına bağlı kalmaktadır.

İşte boraks dünya çapında olan rezervi, nitelikleri ve rekabet olanaklarıyla bu şansımıza destek olabilecek, bilinen doğal hazinelerimizin en önemlilerinden biridir. Bunu da yabancılara teslim edersek en büyük olanığımızı kaybetmiş ve Avrupa ekonomik top-

luluğunda gelişme olanağımız'ı kökten yitirmiş oluruz.

4 — Maden Mühendisleri Odası, adı Boraks olan bu büyük ve sağlam temel taşının, bir an önce Ulusal ekonomiye mal edilmesini ve dünya piyasalarına yerleşme çabasının her çareye başvurularak güçlendirilmesinin zorunluluğuna- inanmaktadır.

Ulusal kaynaklarımızın değerlendirilmesi ve korunması doğrultusunda harcadığımız çabaları sürdürmekte, dün olduğu gibi bu gün de kararlıyız.

Yetkili ve sorumlu makamlardan olumlu uygulamalar beklediğimizi Kamu oyuna saygılarla duyururuz.

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU

ENERJİ VE TABİİ KAYNAKLAR BAKANLIĞINCA HAZIRLANAN 6309 SAYILI MADEN KANUNUNA BAZI MADDELER EKLENMESİ HAKINDA KANUN TASARISI GEREKÇESİ

Genel Gerekçe :

11.3.1954 tarihinde yürürlüğe giren 6309 sayılı Maden Kanunu; esas itibariyle arama ve işletme haklarının iktisap ve istimalinde memleketimizde carî karma ekonomi esaslarına da paralel olarak resmî özel sektör arasında hukukî statü bakımından tam bir eşitlik espirisine dayanmaktadır.

Madenler üzerinde Devletçilikten ferdiyetçiliğe kadar değişebilen çeşitli rejimlerin kabulü dün olduğu gibi bugün de Anayasa'mızın tabii servetler ve kaynakları düzenleyen 130. cu maddesi cevazı içinde kalmaktadır.

Madencilik esas itibariyle bir ticari faaliyet olarak nitelendirilmekte ise de ve işletmenin büyük malî, iktisadî ve teknik güce bağlı olduğu inkâr edilmez bir gerçektir.

Yurdumuzun jeolojik bünyesinin ilmî usullerle henüz tesbit edilmemiş bulunması bilhassa yeraltı tabii servetlerinin arama ve işletilmesini rizikolu bir faaliyet dalı haline getirmektedir.

Bir taraftan Devletin yeteri kadar malî ve teknik güce sahip olması, diğer taraftan tabii servetlerimizin kemiyet ve keyfiyet itibariyle zengin bulunması ve nihayet değişen teknoloji karşısında bunların sür'atle işletilip millî iktisadimize katkılı hale getirilmesi zorunluğu karşısında özel sektörün yatırım ve teşebbüs fonksiyonundan istifadeyi zarurî kılmıştır. Bu sebeptendir ki, 6309 sayılı Kanuna her iki sektörden de istifade esas ve mecburiyeti hakim olmuştur.

Özel Sektör'ün teminat görmediği bir faaliyet alanına itibar etmemesi tabii görüldüğü ve özel sektörü madencilik alanına itmek ve

teşvik etmek maksadıyla yalnız karma faaliyet prensibini benimsememekle kalınmamış, her iki sektör arasında tam bir eşitlik kabul edilmiştir.

O derece ki, hukuku Devlete intikal etmiş üçüncü şahısların sübjektif hakları taalluk etmeyen madenlerin dahi işletilmesi hakkının tevcihi hususu ihale zaruretine bağlanmıştır.

Filhakika özel sektöre tanınan bu eşitlik ve teminat müsbet tesirini göstermiş ve 1954 yılına mütekaddim senelere nazaran 16 yıl içinde maden arama, bulma ve işletme faaliyeti geniş ölçüde inkişaf etmiş ve kabul etmek gerekir ki, önemli yataklar meydana çıkarılmıştır.

Ancak gelişen sanayimiz ve dış ticaret te-diye muvazenemiz yönlerinden gittikçe önemi artan ve işletmekle tükenen madenlerimiz üzerinde 1954 yılından bu yana vaki tatbikat da nazara alınmak suretiyle yeniden düşünmek ihtiyacı doğmuştur.

Üzerinde [Devletin hüküm ve tasarrufu cari olan ve ülkenin zenginliklerinden olup mülkiyeti Devlete ait bulunan madenlere müteveccih ama ve işletme haklarının verilmesinden maksat bunların en ileri teknikle ve süratle israf edilmeden istihraç edilmesidir.

Halbuki özel sektör madencilerinin vak'a adedi az da olsa aldıkları maden haklarını bir kaç gün sonra dervettikleri işbu hakkı bir spekülasyon mevzuu yaptıkları, veya maden haklarını haksız bir rekabetin dayanağı şeklinde kullanma gayreti içine girdikleri zaman zaman göze çarpmaktadır.

Bu halin büyük maden yatakları için veya özel bir işletme rejimi gerektirenler için veya madenin cins itibarıyla özelliği olanlar için, nadir de olsa vuku bulması şüphesiz uygun görülemez.

Maden işletme hakları, Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan tabii servetlerden istifadeyi tazammun ettiği için hakimiyet haklarının istimali cümlesindedir.

Hakimiyet haklarının devrinin bahis konusu edilemeyeceği gerçeği dolayısıyla maden işletme hakları da azami 99 yıl için verilmektedir.

Özel sektörün malî iktisadî ve teknik gücünün yetmeyeceği veya günün şartlarına göre 99 yılda istismarı mümkün olmayacak büyüklükteki yatakların Maden Kanununun ruhu ile kabili telif şekilde bir işletme rejimine bağlanabilmesi fevkalâde müşküldür.

Yekpare bir maden yatağının müteaddit haklara konu teşkil etmesi halinde işletme teknolojisinin buğibi madenlerin tevhidlenişini emretmesine rağmen Maden Kanununda bu hususu temin edecek hükümlere yer verilmemiştir.

Mer'i Maden Kanunu hakkı takaddümden imtiyaza kadar mevcut hak ve talepleri bir trenin kompartmanları gibi birbirine bağlı kalmış, şartları mevcut ise hakkı takaddüm sahibine, imtiyaza kadar varan hakları otomatikman iktisaba yetki, Devleti de bu hakları teyit ve belgelendirmeğe mecbur kılmıştır.

Bu mekanizma yukarıda arzettiğimiz üzere madenci için bir teminat teşkil etmekte ise de kamu yararı ve güvenliği ve kaynakların bir elden işletilmesi gerekleri muvacehesinde Devleti açık bir yetki ile teçhiz eder görünmemektedir.

Bu hal özel menfaatin genel menfaata tercihine müncer olma gibi kabulü mümkün olmayan bir hal doğurabilir.

Bu durumu hoş görürlülükle karşılamak şüphesiz mümkün değildir.

Arzedilen nedenlerle işletme imtiyazı ve ruhsatının devrinde olduğu gibi arama ruhsatnamesi ve işletme hakkı talebi hukukunun devrinde de Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına takdir hakkı verilmesi, Devlete geçmiş madenlerin işletme haklarının herhangi bir kamu hükmî şahsına verilmesinde keza Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının yetkili kılınması ve nihayet kamu yararı, güvenliği ve işletme teknolojisi bakımından Devlet eli ile işletilmesi daha yararlı görülen işletme hakkı talepli madenlerin uygun görülen bir kamu hükmî şahsına verilebilmesi için Hükümete açık yetki tanınmasını tazammun eden işbu kanun tasarısının hazırlanması lüzumlu görülmüştür.

Memleketimiz şartları, beş yıllık plân ve Hükümet programı madencilik sahasında özel sektör imkânlarından istifadeye devam emrettiği için 6309 sayılı Maden Kanununun teşvik ve teminat prensipleri ihlal edilmeden yukarıda izahı yapılan özel haller için alınacak tedbirler, kamu yararı ve güvenliğiyle telif edilmeye çalışılmış bu itibarla tasarı Maden Kanununu tadil maksadiyle değil ona genel esasları bozmadan ek yapmak şeklinde düzenlenmiştir.

Maddelerin Gerekçesi :

Ek Madde 1 — Maden Kanununun işletme ruhsatnamesi ve imtiyaz hukukunun devrine dair 87 ve 89. maddelerinde; devir işleminin yapılabilmesi idarenin izin vermesine bağlı kılınmıştır. Buna mukabil arama ruhsatnamesinin devrine dair 39 ve işletme hakkı talebi hukukunun devrine dair değişik 58. maddelerde; devir işleminin icrası kanunî manî bulunmaması şartına dayandırılmıştır. Tatbikatta, «kanunî manî» deyiminin kapsamının devir işleminin Maden Kanununun esprisine aykırı düştüğü halleri şümulüne alıp almadığı hususunda tereddütler görülmüştür.

87. ve 89. maddelerindeki devir işlemi ile 39 ve değişik 58. maddelerdeki devir işleminde idarenin takdir hakkı bakımından bir fark söz konusu değildir. j

Ek birinci madde ile kanunî manî deyiminin kapsamı tefsiren tazvih edilmiş ve zikri geçen 4 madde arasında paralellik temin edilmiştir.

Diğer bir deyimle 39 ve değişik 58. maddelere göre yapılacak devirlerde de İdare'nin izin şartının aranacağı teyid ve açıklanmıştır.

Bu suretle spekülasyon maksadiyle yapılan devir muamelelerine İdare'ce izin verilmemek suretiyle manî olunabilecektir.

Ek Madde 2 — Herhangi bir şahsın emek veya masrafı olmadan re'sen Bakanlıkça bulunmuş hale getirilen genel Bütçeden MTA Enstitüsüne tahsis edilen malî imkânlar ve Enstitü'nün teşebbüs ve teknik gücüyle bulunmuş olan, mevcut bir işletme hakkının fesih, infisahı veya müddetinin sona erme-

si sebebiyle yeniden bir işletici aranan yahut bulucusunun kanunî bir vecibeyi ve şartı yerine getirememesi nedeniyle hukuku Devlete geçen madenler, mer'î hükümlere göre talip bulmak için ilân yoluyla ihaleye çıkarılmaktadırlar.

Bu tanzim tarzının, özel sektör ve kamu sektörü eşitliği ve özel sektörün teminat ve teşviki ile de bir alâka ve münasebeti yoktur. İhtiyaç hissedilen hallerde maksadın, bir sun'î çarelerle halline çalışıldığı bazı ahvalde buna da imkân bulunamadığı tatbikatta görülen hallerdendir. Madde hükmü bu lüzum ve ihtiyacı nazara alarak Bakanlığa yetki veren bir hüküm getirmektedir.

Ayrıca, bu gibi ahvalde; esasen Maden Kanununda mevcut, MTA'nın masraflarının isteme hakkı ile mevcut olan hallerde buluculuk hukukunun saklı olduğu teyid olunmuştur.

Ek Madde 3 — Mer'î Maden Kanunu bulunmuş bir madenin kemiyet ve keyfiyeti kamu yararı veya güvenliği yahut işletme teknolojisi bakımlarından özelliklerini nazara almadan şartnamesinde tesbit olunan malî, iktisadi ve teknik şartları yerine getiren her bulucuya işletme hakkının verilmesi bakımından kayıtsız şartsız rüçhanîyet esasını kabul etmektedir.

Bu yoldaki tatbikat gerek genel yarar gerekse madenlerin bir an önce ve en ileri teknikle sür'atle işletilip millî ekonomiye katılmasına mani teşkil etmektedir. Şöyle ki; bulunan bir madenin bazı hallerde millî güvenlik bakımından Devletçe işletilmesine zaruret hissedilmektedir. Nükleer enerji kaynağını teşkil eden uranyum, toryum ve radyum gibi...

Muhtelif şahıslara ait aynı cins maden sahalarının bazı ahvalde bir yatak teşkil ettiğine şahit olunmaktadır.

Bazan da birbirine yakın fakat bir yatak teşkil etmeyen madenlerin rasyonel bir şekilde işletilmesi bir müteşebbis elinde toplanmasını zaruri kılmaktadır. Soma ve Çan linyit yatakları, Zamantı kurşunları gibi.

İşletme teknolojisi ve ekonomisi bu kabildir madenlerin bir elden işletilmesini emrettiği halde Maden Kanununda bu sahaları ve müteşebbisleri bir araya getirmeye zorlayıcı hükümler mevcut değildir.

Madenler bakımından oldukça zengin bulunan memleketimizdeki bazı tezahürler özel teşebbüsün imkân ve gücü ile azamî süre olan 99 yılda işletilemeyecek kadar büyük bir yatak teşkil etmektedirler.

Açıklanan nitelikteki madenlerin Devlet eli ile işletilmesinin daha yararlı olabileceğinin düşünülebildiği haller şüphesiz varit olabilir.

Halen böyle madene Devletin el koyalabilmesi her defasında özel bir kanun çıkarılmasını icap ettirmektedir. (EKİ Havzası da özel bir kanunla böylece devletleştirilmiştir.)

Kanun tedvinin bazı ahvalde senelerce süren bir zamana ihtiyaç göstermesi Devletin süratle bu madenlere elkoyma insiyatifini bertaraf etmektedir.

Ek. 3 madde ile arz edilen mahzurları bertaraf etmek ve süratle hareket edebilmek için Hükümete yetki verilmektedir.

Madde de zikredilen kamu hükmî şahısları veya kamu kuruluşları deyimine köy, belediye ve il gibi kamu idareleriyle iktisadî devlet teşekkül ve teşebbüsleri gibi kamu müesseselerinin dahil bulunduğunu açıklamakta fayda görülmüştür.

El konulan bu madenlerin kamu hükmî şahıslarına tevcihinde Maden Kanunu rejiminin carî olacağı ve böyle bir madenin kamu hükmî şahsına verilmesinden sarfınazar edilirse, bulucusunun rüçhan hakkını mahfuz olacağı tabiidir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla el koymanın esas usulleri ve el konan maden üzerindeki ihtiyatî tedbir ve hacizlerin akibeti düzenlenmiştir.

(a) bendine göre teşkil edilen kurul, madenin sür'atle tesbit, teslim ve tesellümünü kim ve muhafaza vecibesi teslim anından itibaren icra edecek, maden kanunundan doğan baren kamu hükmî şahsına geçecektir.

(b) bendine nazaran madenin bulucusuna esas itibariyle Maden Kanununun 136. cı maddesinde zikredilen aîdat ve cevher satışı ile karşılanmayan masraf ödenecektir. Ek olarak son senelerde geniş çapta tatbikat gören İş Kanunları gereği olarak işine son verilen işçilere bulucunun ödeyeceği tazminat, belgeye bağlanmak şartı ile kendisine tediye olunacaktır.

136. cı madde'den farklı olarak aîdat oranı azamî % Te kadar Bakanlar Kurulunca tanzim edilebilecek, buna mukabil ödeme, madencinin bulunduğu ve bulunmuşluk kararında gösterilen görünür rezerv ile sınırlı olacaktır.

Bu kanundaki diğer işlemler 136. cı maddede göre yürütülecektir.

(c) bendine göre madene el konup konmaması hususunun uzun süre muallakta kalmaması için aîdat ve tazminatın hesaplanmasını müteakip işletme hakkını alacak kamu hükmî şahsı en geç bir ay içerisinde peşin tazminatı ödemekle mükellef olacaktır.

Hakkın tevcihine ait diğer muamelelere ancak bundan sonra devam edilecektir.

Kamu hükmî şahsı bir ay içerisinde peşin tazminatı bulucuya ödemez ise şüphesiz o kamu hükmî şahsına bu maden üzerinde hak vermekten sarfınazar edilecektir.

El konan madenler üzerine daha önce üçüncü şahıslar lehine konmuş bulunan haciz ve ihtiyatî tedbirlerin devamını düşünmek mümkün değildir.

Bir taraftan madene el konması zarureti diğer taraftan üçüncü şahısların hukukunu muhafaza için el koyma karşılığı bulucuya ödenecek peşin tazminat ile, yetmediği takdirde aybeay ödenecek aîdatın millî bir Banka'ya tevdi edilmesi takiplerin neticesine göre vaziyet edilip veya serbest bırakılması esas (d) bendinde düzenlenmiştir.

El koyma işleminin istimplâke benzer tarzda süratle ve fasılasız yürütülmesinde zaruret vardır. Bu itibarla el koyma ile alakalı idarî işlemler aleyhine tehiri icra karan alınmayacağı (e) bendine bir hüküm olarak getirilmiştir.

Kanunun ikinci maddesi yürürlüğü, üçüncü maddesi yürütmeyi düzenlemiştir. > .

ENERJİ VE TABİİ KAYNAKUR BAKANLIĞINCA HAZIRUNAN 6309
SAYILI MADEN KANUNUNA BAZI MADDELER EKLENMESİ HAKKINDA KANUN TASARISI

Madde 1 — 6309 sayılı Maden Kanunu-na aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

Ek Madde 1 — Maden Kanununun 39 ye 58. maddelerinde geçen «kanunî manî» de-yimi; gerek madenin, gerekse maden hakkı-mm devralacak şahsın özellikleri açısından, devir işleminin, kamu yararına aykırı gö-rülmesi hallerini de kapsar.

Ek Madde 2 — Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca re'sen bulunan, işletme hak-kı sona eren, MTA Enstitüsünde bulunan, bu-lucusunun işletme hakkı reddedilen veya sa-ir suretlerle hukuku devlete intikal eden bu-lunmuş madenlerden, kamu kuruluşlarınca işletilmesinde genel görülenlerin işletilmesi hakkı, Enerji ve Tabii Kaynakla Bakanlığınca, isteyen kamu hükmi şahıslarından uygun gö-rülene verilebilir.

Bu kabil madenler üzerinde MTA'nın masrafları isteme hakkı ile varsa buluculuk hakkı saklıdır.

Ek Madde 3 — Kamu yararı veya güven-liği veya madenin kemiyet ve keyfiyeti yahut işletme teknolojisi bakımından kamu kuru-luşlarınca işletilmesi lüzumlu görülen işle-tme hakkı talepli bulunmuş bir madenin, iş-letme hakkı talepli bulunmuş bir madenin, işletme hakkı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Ba-kanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu Kara-rıyla madene el konmak suretiyle kamu hük-mî şahıslarından uygun görülene verilebilir.

Madene el koymanın esas usulleri' aşağıda gösterilmiştir :

a) Bakanlar Kurulu kararı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca, madenin bulucusu ile işletme hakkına talip kamu hükmi şahsına tebliğ edilir ve bu tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içerisinde madenin taraflar ara-sında teslim ve tesellümünü icra edecek ku-rula birer temsilci tayini istenir.

Süresi içerisinde temsilci tayin edilme-si veya temsilcinin görevi terk etmesi hal-lerinde Bakanlık re'sen üye seçimi ile kuru-lu 3 e tamamlar.

Bakanlıkça seçilecek üye, kurula baş-kanlık eder.

Kurul Bakanlıkça bildirilen günde made-ne giderek; çıkarılmış cevher tesisat, alât, vasıta, malzeme v.s. yi o günkü hali ve değeri ile tesbit eder ve en geç 15 gün içinde teslim, tesellüm işlemini tamamlar.

Bu andan itibaren madenin bakım ve mu-hafasazı sorumluluğu işletme hakkını iste-yen kamu hükmi şahsına geçer.

b) Bu suretle el konan madenin bulucu-suna, bu madenin işletme hakkını alacak olan kamu hükmi şahsın; madene el konul-ması sebebiyle işine son verilen personele bulucunun ödeyeceği kanuni tazminat ile 136maddeye göre tesbit edilecek tazminatı ve tayin edilecek aidatı ödemekle mükellef-tir. Şu kadarki; arama masraflarının hesa-bında, madene el konması anına kadar ya-pılan harcamalar nazara alınır ve bulucu luk aidatı; madenin bulunmuş sayılmasına dayanak olan karardaki görünür rezervi ile sınırlı olmak üzere % Te kadar tayin edile-bilir.

c) Bakanlıkça hesaplanan tazminat ve aidatın taraflara tebliğini müteakip işletme hakkını alacak kamu hükmi şahsı en geç bir ay içerisinde belirtilen peşin tazminatı bu-lucuya öder ve bu kanudaki vesikayı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına ibraz eder.

İşletme hakkının verilmesine dair işlemlere bundan sonra devam edilir.

d) El konan madenler üzerindeki haciz ve ihtiyati tedbirler el koyma tarihinde kal-kar. Ancak, bulucuya ödenecek tazminat ve aidat Millî bir Bankaya tevdi edilerek bu ko-nudaki dava veya icra takibi neticesine göre işlem yapılmak üzere muhafaza olunur.

e) Bu maddeye göre yapılan idari işlemler hakkında tehiri icra kararı verilmez.

Madde 2 — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu kanunun Bakanlar Ku-rulu yürütür.